

[Aksel Larsen.]

nalbanken, men ved bevilling overføres til boligfonden, hvorfra det ikke skal kunne tilbageføres til statskassen. Bevillingen må være så stor, at den sammen med de andre af os foreslåede indtægter i løbet af et år kan tilføre boligfonden en kapital på 1 milliard kroner, og man må på tilsvarende måde sikre boligfonden et lige så stort beløb i hvert af de nærmest kommende år.

Hvis man vil indvende, at derved kommer disse penge jo via boligbyggeriet ud i omsætningen og fører altså til forbrug, så må jeg erindre om det, alle er klar over, nemlig at nationalbanken — hvis et kasseoverskud på 1.200 millioner kr. blev hensat dér — ville komme til at bruge en meget betydelig del af disse penge til støtteopkøb på obligationsmarkedet for at hindre den rene katastrofe. Men yderligere må jeg sige, at medens anskaffelsen af et meget stort antal personbiler og lignende forbrugsgoder betyder en meget hård belastning af såvel handelsbalance som valutabalance, så er boligbyggeriet meget lidt valutakrævende. Man bør altså ikke være betænkelig ved for en tid at overføre en del af forbrugs- evnen til boligbyggeriets front. Endelig kræver boligfondens udlånsvirksomhed forberedelse og planlægning. En fordobling af det sociale boligbyggeri iværksættes ikke fra i dag og til 1. april. I boligfondens første år eller første par år vil dens udlån af rent praktiske årsager ikke kunne komme på højde med dens indtægter. Boligfondens oprettelse vil altså også have en kontraktiv virkning, der ikke kan formenes at blive ringere, men sandsynligvis mere solid end den, der fås ved en nedkuling af hele kasseoverskuddet i nationalbanken.

Efter erfaringerne fra folketingets første debat om forslaget om en boligfond må jeg være forberedt på den indvending, at man måtte kunne nå samme virkning ved tilstrækkelige obligationsopkøb fra nationalbankens side, finansieret af staten gennem kasseoverskud. Dette vil ganske vist kun være betinget rigtigt, da sådanne opkøb ikke kan bringe renten for ca. halvdelen af det sociale byggeries finansiering ned til 4 pct. Men dertil kommer, at der ikke ville blive sikret et varigt lavt renteniveau på den måde. Det ville blive afhængigt af de skiftende situationer for statsfinanserne og

valutabalancen og vel i sidste ende også af folketingsflertallets indstilling under den ene eller anden form for pression. Vedtages loven om boligfondens oprettelse, hvorved det fastslås, at der skal sikres boligfonden en kapitaltilførsel på 1 milliard om året, så har vi fået en varig ordning, og huslejen bliver fremtidig hverken katebold for politiske stemninger eller for spekulationsinteresser.

I lovforslaget forudses det som allerede omtalt, at provenuet af visse skatter og afgifter kan overføres til boligfonden. Der må forhandles om, hvilke skatter og afgifter der kan blive tale om. Vi tænker i første række på en kapitalvindingskat, altså en udbygning af den særlige indkomstskat, vi allerede har en lov om. Det må anses for særdeles rimeligt at beskatte den aldeles overvejende del af gevinsterne ved jord- og grundsalg bort, og det er mere end selvfølgelig, at provenuet af en sådan beskatning bør anvendes til at billiggøre boligbyggeriet.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets bestemmelser og til bemærkningerne til de enkelte paragraffer. Vi tvivler ikke om, at det langtfra er fuldkomment, hvad den tekniske og juridiske udformning angår, og nærer en tryk forventning om, at man nok, når det kommer til behandling her i tinget, skal hjælpe os med at blive klar over dets mangler. Vi håber også, at man vil være behjælpelig med ideer og forslag til positive forbedringer af det, og vil modtage sådanne med taknemlighed. Det må vel så også være tilladt at erindre om, at vi ikke er regeringsparti og ikke råder over det materiale og den nationaløkonomisk-juridisk-tekniske sagkundskab, der i så rigt mål står til en regerings rådighed, så det er vel forklarligt, om vi ikke i alle henseender skulle have ramt det helt ideelle og lydefri. Da vi siden oktober har oplevet, at selve finansministeren her i folketinget har fremsat et skattelovsforslag, om hvilket han selv erklærede, at det i den givne form vel næppe ville kunne administreres, men at det i hvert fald blev overladt tinget som et diskussionsgrundlag, venter vi i særlig grad forståelse fra regeringspartiets side.

Man må imidlertid ikke opfatte dette sådan, at vi har fremsat vort lovforslag som et diskussionsgrundlag og kun som et